

புலம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் நாடோடிகளுக்கான மேய்ப்புப்பணித் திருப்பீடக் குழு

உலக புலம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் அகதிகள் நாளுக்கான
திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களின் செய்தி

ஜனவரி 15, 2017

புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகள், வலுவற்றவர்கள் மற்றும் குரலற்றவர்கள்

அன்பான சகோதரர் சகோதரிகளே,

“இத்தகைய சிறுபிள்ளைகளுள் ஒன்றை என் பெயரால் ஏற்றுக் கொள்பவர் எவரும் என்னையே ஏற்றுக்கொள்கிறார். என்னை ஏற்றுக் கொள்பவர் என்னை மட்டும் அல்ல, என்னை அனுப்பினவரையே ஏற்றுக்கொள்கிறார்” (மாற் 9:37; காண். மத் 18:5; லூக் 9:48; யோவா 13:20). இயேசுவின் இவ்வார்த்தைகள் சவால் மிக்கது, அதேவேளை அதை வாழ்வாக்குவதற்கான உத்வேகத்தையும் அவ்வார்த்தைகளே கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கொடுக்கிறது. இது, கடவுளை அடைவதற்கான உறுதியான வழி என்பதை இவ் இறைவார்த்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. அதாவது, சின்னஞ்சிறியவரை வரவேற்கும் இவ் எளியச் செயலின் போது நம்மீது மீட்பரின் அருள் பொழியப்படுகிறது. தொடர்ந்து, அவ் அருளின் உதவியால், அன்னியரை வரவேற்கும் நற்பணியை நோக்கி வளர்ச்சி அடைகிறோம். அன்னியரை வரவேற்காமல் இருந்தால் கடவுளை நோக்கிய பயணமும் சாத்தியமில்லை; காரணம், கடவுளே நம்முள் ஒருவராக அன்னியராகத் தான் பிறந்தார். குழந்தையாகப் பிறந்த கடவுளை நாம் இயேசுவில் காண்கிறோம். அவர் சின்னஞ்சிறியவராய் வலுவற்றவராக மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்தார். அக்கடவுளையே நாம் விசுவசிக்கிறோம். அப்படியானால், அவரின் வடிவில் இருக்கும் சின்னஞ்சிறிய வலுவற்றவர்களான அன்னியர்களை நாம் வரவேற்கும் போது, நம்முடைய விசுவாசம் ஆழமாகிறது, ஊட்டம் பெறுகிறது. உடல் மற்றும் ஆன்மா சார்ந்த இரக்கச்செயல்களுக்குள் கிறிஸ்தவ வாழ்வின் அடிப்படை அம்சங்களான அன்பு, விசுவாசம் மற்றும் நம்பிக்கை என்னும் மூன்றும் அடங்கியுள்ளன என்பதை நாம் சிறப்பித்த இரக்கத்தின் சிறப்பு யூபிலி ஆண்டு நினைவூட்டியுள்ளது.

இவ்வாறாக சின்னஞ்சிறியவர்களை வரவேற்கும் இரக்கத்தின் இதயத்துடன் கிறிஸ்தவ வாழ்வை மேற்கொள்ள வேண்டும் என அறிவுறுத்தும் நற்செய்தி நூல்கள், அதே வேளையில் அவ் இரக்கத்திற்கு மாறாக செயல்படக் கூடாது எனவும் எச்சரிக்கை விடுக்கின்றன: “என் மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ள இச்சிறியோருள் எவரையாவது பாவத்தில் விழச்செய்வோருடைய கழுத்தில் எந்திரக் கல்லைக் கட்டி தொங்கவிட்டு ஆழ்கடலில் அமிழ்த்துவது அவர்களுக்கு நல்லது” (மத் 18:6; காண். மாற் 9:42; லூக் 17:2). எவ்வித மனசாட்சி உறுத்தலுமின்றி சின்னஞ்சிறியவர்களை சுரண்டி வாழும் மனிதர்களை கண்கூடாகப் பார்க்கும் நாம், இவ்வார்த்தைகள் விடுக்கும் கடுமையான எச்சரிக்கையை புறக்கணிக்க முடியுமா? சுயலாபம் ஒன்றே குறிக்கோளாகக் கொண்டு சுரண்டி வாழும் மனிதர்கள் சிறாரையும் சிறுமியரையும் விபச்சாரத்திலும் நீலப்படம் எனும் சாக்கடையிலும் தள்ளுகிறார்கள்; சிறுவர் தொழிலாளர்கள் போர்வீரர்கள் என அடிமைகளாக மாற்றுகிறார்கள்; போதைப் பொருட்கள் கடத்தவும் குற்றச் செயல்கள் புரியவும் பயன்படுத்துகிறார்கள்; மேலும், போர்களை உருவாக்கி துன்புறுத்தி அவர்கள் பிறப்புரிமையாகக் கொண்ட நாட்டிலிருந்து விரட்டி, தனிமையாக்கி, அனாதையாக்குகிறார்கள்.

மேற்கூறிய இக்காரணங்களால், புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகள் குறிப்பாக தனிமையாக்கப்பட்ட குழந்தைகள் சந்திக்கும் அவலங்களைக் குறித்து, இவ் உலக புலம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் அகதிகள் நாளை அனுசரிக்கும் வேளையில் உங்களுக்கு எழுத விழைகிறேன். இதை எழுதும் போது, பாதுகாப்பற்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ள, ஒவ்வொரு இளம் சிறுவனையும் சிறுமிமையையும் நீங்கள் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், அவர்களால் அவர்களையே பாதுகாக்க இயலாது. பல்வேறு

காரணங்களால், தங்களுடைய நாட்டிலிருந்து விரட்டப்பட்டு குடும்பங்களிடமிருந்து தனிமையாக்கப்பட்டு, அகதிகளாக வந்திருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புலம்பெயர்தல் என்பது பூமியில் எங்கோ ஒரு பகுதியில் மட்டும் நடப்பதல்ல. இது அனைத்து கண்டங்களையும் பாதித்திருப்பதோடு உலக அளவில் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிக் வேலை, உயர்தர வாழ்வு என சொந்த நாடு விட்டு புலம் பெயர்பவர்களை மட்டுமே பாதிக்கின்ற காரியம் அல்ல இது. காரணம், இன்று அது, ஆண்கள், பெண்கள், முதியோர், குழந்தைகள், இளையோர் என அனைவரையும் பாதித்திருக்கிறது. இவர்கள், அடைக்கலம் தேடி, அமைதியும் பாதுகாப்பும் கிடைக்கும் என்னும் நம்பிக்கையில் பிறந்த நாடை விட்டு வருகிறார்கள். வலுக்கட்டாயமாக திணிக்கப்படும் புலம்பெயர்தலால் குழந்தைகளே அதிகம் பாதிப்புக்கு உள்ளாயிருக்கிறார்கள்; வன்மத்திற்கும், வறுமைக்கும் உட்படுத்தப்படுகிறார்கள்; சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களுக்கும் உலகமயமாக்கலின் எதிர்வினைகளுக்கும் இவர்கள் இரையாகின்றார்கள். நன்றும் தீதும் பகுத்துப்பார்க்கும் பக்குவம் இழந்த நேரிய வாழ்வற்றவர்கள், கட்டுப்பாடற்ற லாபம் உருவாக்கும் போட்டி மனப்பான்மையுடன் செயல்பட ஆரம்பிக்கிறார்கள்; குழந்தை வர்த்தகம், சிறாரை சுரண்டுதல், தவறாக பயன்படுத்துதல் போன்றவற்றில் ஈடுபடுகிறார்கள். அவ்வாறாக, பன்னாட்டு உலக அமைப்பு வடிவமைத்த, குழந்தை உரிமைக்கு எதிராகச் செயல்படுகிறார்கள்; குழந்தைகளுக்கான உரிமைகளும் மறுக்கப்படுகின்றன.

வலுவற்றவர்களாக இருக்கும் குழந்தைகளுக்கே உரிய மறுக்கமுடியாத தேவைகள் உள்ளன. குறிப்பாக, தாய் தந்தையின் அரவணைப்பையும் மாதிரியையும் கிடைக்க உதவுகின்ற நல்ல ஆரோக்கியமான மற்றும் பாதுகாப்பான குடும்பச் சூழல் குழந்தையின் அடிப்படை உரிமை. மேலும், ஆளுமைமிக்க தனிநபர்களாக உருவாகவும், தங்களுடைய தங்கள் நாட்டினுடையவும் எதிர்கால நம்பிக்கையின் சக்திகளாக வளர்ந்து வருவதற்கும் உதவுகின்ற கல்வியை, முதன்மையாக குடும்பத்திலும் பிறகு பள்ளிக்கூடத்திலும் கற்பதற்கான கடமையும் உரிமையும் குழந்தைகளுக்கு உண்டு. ஆனால் உலகின் பல பகுதிகளில் இன்றும், வாசிக்கவும், எழுதவும் கணிதத்தின் அடிப்படைகளை கற்கவும் பணம் மிக்க சிலருக்கு மட்டுமே வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. மேலும், பொழுது போக்கு விளையாட்டுகளில் ஈடுபடும் உரிமை எல்லா குழந்தைகளுக்கும் உண்டு; ஒரே வார்த்தையில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், குழந்தைகள் குழந்தைகளாகவே இருக்க அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு.

புலம்பெயர்ந்தோராக வரும் குழந்தைகளே மிகவும் வலுவற்றவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். காரணம், அவர்களை எதிர்நோக்கி இருக்கும் வாழ்வு எளிதல்ல. தேவையான அடையாள அட்டைகள் இல்லாமல் வரும் இவர்கள் பொது சமூகத்தின் பகுதியாக மாறவோ தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக குரல் எழுப்பவோ இயலாமல் போகிறது. பொதுச்சமூகத்தின் கண்களுக்குப் படாமல் வாழும் அவர்களை வழி நடத்த பெரியவர்கள் இல்லாததால் அவர்களுடைய குரல்கள் எழும்புவதும் இல்லை; எழுப்பினாலும் யாருடைய செவிகளையும் சென்றடைவதும் இல்லை. இவ்வாறாக புலம் பெயர்ந்த குழந்தைகள் மிகவும் மோசமான நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள்; சட்டத்தின் பாதுகாப்பு அற்ற அவர்களின் மீது திணிக்கப்படும் வன்மம் எதிர்காலத்தை நிலைகுலையச் செய்கிறது; அவர்களை தவறாக பயன்படுத்தும் மனசாட்சி அற்றவர்களின் வலையை அறுத்தெறியவும் அவர்களால் இயல்வதில்லை.

இக்கொடுமைகளுக்கு தீர்வு தான் என்ன? நம்மால் என்ன செய்ய இயலும்?

முதலாவதாக, புலம்பெயர்தல் என்பது மீட்பின் வரலாற்றிலிருந்து பிரிக்கமுடியாதவாறு பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். கடவுளே இதை கட்டளையாக நினைவு படுத்துகிறார்; “அன்னியனுக்கு நீ தொல்லை கொடுக்காதே! அவனைக் கொடுமைப்படுத்தாதே. ஏனெனில் எகிப்து நாட்டில் நீங்களும் அன்னியராயிருந்தீர்கள்” (விப 22:21); “அன்னியருக்கு அன்பு காட்டுங்கள்; ஏனெனில் எகிப்தில் நீங்களும் அன்னியராய் இருந்தீர்கள்” (இச 10:19). புலம்பெயர்தல் எனும் நிகழ்வு காலத்தின் ஓர் அறிகுறி. இவ் அறிகுறியானது, உலக மக்கள் அனைவரும் ஒரு குலம் என்னும் நிலையை நோக்கி நம்மை அழைத்துச் செல்வதற்காக வரலாற்றிலும் மனித சமூகத்திலும் செயல்படும் கடவுளின்

பராமரிப்பின் கரங்களைக் குறித்து நம்மிடம் பேசுகிறது. புலம் பெயர்தலோடு தொடர்புடைய சோகங்களைக் குறித்தும் துன்பங்களைக் குறித்தும், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மாண்பு மிக்க வரவேற்பை கொடுப்பதில் அடங்கியுள்ள சிரமங்களைக் குறித்தும் திருச்சபைத் தாம் அறிந்திருக்கிறாள். இருப்பினும் அதை கடவுளின் திட்டமாகக் கண்டு அன்னியரை வரவேற்கும் மனித மாண்பின் செயலிலே ஈடுபட திருச்சபை கேட்டுக்கொள்கிறாள். “எல்லா நாட்டையும், குலத்தையும் மக்களினத்தையும் மொழியையும் சார்ந்தவர்கள்” (திவெ 7:9) கிறிஸ்தவ சமூகத்தின் பகுதியாக உள்ளனர்; அங்கே அன்னியர் என யாரும் இல்லை. அதனால், குறிப்பாக இதைக் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் மதிப்புமிக்கவர்கள்; மனிதர்கள் பொருட்களை விட முக்கியமானவர்கள். மேலும், ஒவ்வொரு மனித உயிரையும், குறிப்பாக வலுவற்றோர்களாக காணப்படுவோரை, நமது சூழலில் புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகளை, எவ்வாறு ஒரு நிறுவனம் மாண்புடன் நடத்துகிறது என்பதன் அடிப்படையில்தான் அந் நிறுவனத்தின் மதிப்பு கணக்கிடப்படுகிறது.

மேலும், அவர்களை பாதுகாக்கவும், சமூகத்தில் ஒருங்கிணைக்கவும், நீண்ட கால தீர்வுகளை காணவும் நாமும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும்.

புலம்பெயர்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பும் காவலும் கொடுத்தலே முதன்மையான பணியாக நம்முன்னால் உள்ளது. காரணம், “இச்சிறாரும் சிறுமியரும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாக வீதியில் வாழ நிர்நந்திக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே, ஈவிரக்கமற்றவர்களால், உடல் மற்றும் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள்” (திருத்தந்தை பதினாறாம் பெனடிக்ட், 2008 உலக புலம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் அகதிகள் தினத்தன்று வழங்கிய செய்தி).

இன்னும், ஒரு மெல்லிய கோடே புலம்பெயர்தலையும் மனித வர்த்தகத்தையும் பிரிக்கிறது. புலம்பெயர்வோரை, குறிப்பாக குழந்தைகளை, வலுவற்றவர்களாக மாற்றுகின்ற ஏராளமான காரணிகள் உள்ளன. அவையாவன: வறுமை மற்றும் வாழ்வதற்கான அடிப்படை வசதிகள் இல்லாமை – இதிலே ஊடகங்களும் சமூக ஊடகங்களும் உருவாக்கும் போலி எதிர்பார்ப்புகளும் உள்ளன; போதிய படிப்பறிவின்மை; சட்டங்களையும் செல்கின்ற இடத்தைய கலாச்சாரத்தையும் மொழிகளையும் குறித்த அறியாமை. இவை அனைத்தும், குழந்தைகள் உடல் அளவிலும் மன அளவிலும் பிறரை சார்ந்து வாழ நிர்நந்திக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் விட, இவர்களை சுரண்டலுக்கும் தவறாக பயன்படுத்துவதற்கும் ஈவிரக்கமற்றவர்களின் தேவைகளே காரணமாக அமைகின்றன. குழந்தைகளைச் சுரண்டி பிழைப்போரின் மீது கடுமையான, வலுவான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவில்லை என்றால், பன்முகம் கொண்ட குழந்தை அடிமைத்தனத்தை தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

அதனால், குழந்தைகளின் நலனைக் கருதி புலம்பெயர்ந்தோர், அவர்களை வரவேற்கும் சமூகங்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பது மிக மிக அவசியம். பல்வேறு விதமான வன்முறைகளிலிருந்து குழந்தைகளை விடுவித்து பாதுகாப்பு கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் திருச்சபை மற்றும் குடிமச் சமூகங்களையும் நிறுவனங்களையும் மிகவும் நன்றியோடு நினைவு கூருகிறோம். தகவல் பரிமாற்றம், கூட்டாக செயல்படுதல் மேலும் தேவை வரும் நேரங்களில் விரைந்து உதவுதல் போன்றவற்றை தீவிரமாகவும் செயலாக்கத்துடனும் முன்னெடுக்க வேண்டும். இவ்வேளைகளில் எல்லாம் சபை சமூகங்கள் செபம் மற்றும் சகோதர உறவு வழியாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் இன்றியமையாததாக அமைகிறது; இதை நாம் மறத்தல் கூடாது.

இரண்டாவதாக, புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகளையும் இளையோரையும் நாம் *சமூகத்தில் ஒருங்கிணைக்க* வேண்டும். இது முழுக்க முழுக்க பெரியவர்களையே சார்ந்துள்ளது. பல வேளைகளில் போதிய பொருளாதாரமின்மை, சமூக ஒருங்கிணைப்புத் தேவையான கொள்கைகளை உருவாக்க தடையாக இருக்கிறது. அதன் விளைவாக, இவர்களை வரவேற்கவோ, பிற நாடுகளோடு ஒத்துழைக்கவோ முயற்சிக்காமல், வேலிகளை போட்டு, புலம் பெயர்ந்தோர் உள்ளே நுழையாதவாறு தடுக்கும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. இது, சட்டத்திற்கு புறம்பான மனித வணிகத்தை ஊக்குவிக்கிறது. மேலும், புலம்பெயர்ந்தோரின் நலன்களை கருத்தில் கொள்ளாமல் திருப்பி அனுப்பும் பணிகளும் நடக்கிறது.

புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகளின் நிலையை புரிந்து கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் போது, அவர்கள் குற்றப் பின்புலம் உடைய குழுக்களுக்கு இரையாகிறார்கள். திரும்பிச் செல்லவோ நல்ல வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கவோ பணமில்லாத அவர்கள், பிடிக்கப்பட்டு அகதிகள் முகங்களில் அடைக்கப்படுகிறார்கள்; சிறைகளில் தள்ளப்படுகிறார்கள். அங்கே பலவிதமான வன்முறைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். இவ்வேளைகளில், தத்தமது நாட்டினுடைய எல்லைகளில் வேலி போட்டு, புலம்பெயர்வோரை வரவை கட்டுப்படுத்தும் வேலைகளில் ஈடுபடும் நாடுகள், அதேவேளையில் புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகளின் மனித மாண்பை கருத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய மனம் கொள்ள வேண்டும். இவ்வுதவி அவர்களுடைய பெற்றோர் மற்றும் முழு குடும்பத்தினுடையவும் நலனைக் கருத்தில் கொண்டதாக அமைய வேண்டும்.

இப்பணிகளை முன்னெடுக்கும் போது நாடுகளுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பும், பொது கொள்கைகளும் அவசியமாகிறது. இதை முதன்மையாக, அக்குழந்தைகளின் சொந்த நாட்டுத் தலைவர்களும் வந்தடைந்திருக்கும் நாட்டுத் தலைவர்களும் ஒருங்கிணைந்து மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மூன்றாவதாக, நீண்ட கால தீர்வுகளை உருவாக்குவதில் அனைவரும் ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புலம்பெயர்தல் என்பது ஒரு குழப்பம் மிக்க நிகழ்வாக இருப்பதால், அது உருவாகும் இடத்திலேயே அதைக் கையாள வேண்டும். போர்கள், மனித உரிமை மீறல்கள், ஊழல், வறுமை, சுற்றுச்சூழல் சமநிலையின்மை மற்றும் பேரிடர்கள் போன்றவை இதற்கு காரணமாக அமைகின்றன. இவற்றில் எல்லாம் குழந்தைகளே பெருமளவு பாதிக்கப்படுகிறார்கள். துன்புறுத்தல்கள், மனத வர்த்தகம், வன்முறைகள் போன்றவை குழந்தைகளின் மீதே மிகுதியாக இழைக்கப்படுகின்றன.

அதனால், புலம்பெயர்தலுக்கு காரணமாக அமையும் இந்த ஊற்றுக்கன்களை அடைத்தாக வேண்டும். இதைச் செயல்படுத்த, மக்களை பிறந்த மண்ணை விட்டு ஓடச் செய்கின்ற வன்முறைகளையும் போர்களையும் தடுத்து நிறுத்தி அமைதியை உருவாக்க உலக சமூகம் முழுமையாக முன்வர வேண்டும். போர்களாலும் அமைதியின்மையாலும் அநீதிகளாலும் நிலைகுலைந்து போன நாடுகளை வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கு ஏற்ற செயல்திட்டங்களை தொலை நோக்குப் பார்வையுடன் வகுத்துச் செயல்படுத்த வேண்டும். அவ்வளர்ச்சி திட்டங்கள், மனித குலத்தின் எதிர்காலமான சிறார் சிறுமியரின் நலனை கருத்தில் கொண்டதாக அமைய வேண்டும்.

கடைசியாக, புலம் பெயர்ந்த குழந்தைகளை கரம் பிடித்து வழிநடத்தும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் அன்பர்களே, நான் உங்களுக்குச் சொல்வதெல்லாம் இதுதான்: அவர்களுக்கு உங்களுடைய விலைமதிக்க இயலா உதவி தேவை. நீங்கள் புரியும் பணி திருச்சபைக்கு தேவையாக இருப்பதோடு, உங்களது பணிக்குத் தேவையான அனைத்து உதவிகளையும் வாக்களிக்கிறது. சின்னஞ்சிறிய வலுவற்ற அன்னியர்களை வரவேற்க கற்பிக்கும் நற்செய்தியின் படிப்பினையை கடைப்பிடிப்பதில் நீங்கள் தளர வேண்டாம். மனத்திடம் கொள்ளுங்கள்.

புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகளையும், அவர்களுடைய குடும்பங்களையும், அவர்களுடைய சமூகங்களையும், மேலும் அவர்களுடைய உற்றார் உறவினர்களையும் நாசரேத் திருக்குடும்பத்தின் பாதுகாப்பில் நான் ஒப்படைக்கிறேன். அக்குடும்பம் உங்கள் வாழ்க்கைப் பாதையில் பாதுகாப்பாய் இருப்பதாக. செபங்களுடன் திருத்தூது ஆசீர்வாதத்தை அளிக்கிறேன்.

வத்திக்கான், செப்டம்பர் 8, 2016.

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்

தமிழாக்கம்: Fr. ஜோசப் சந்தோஷ்